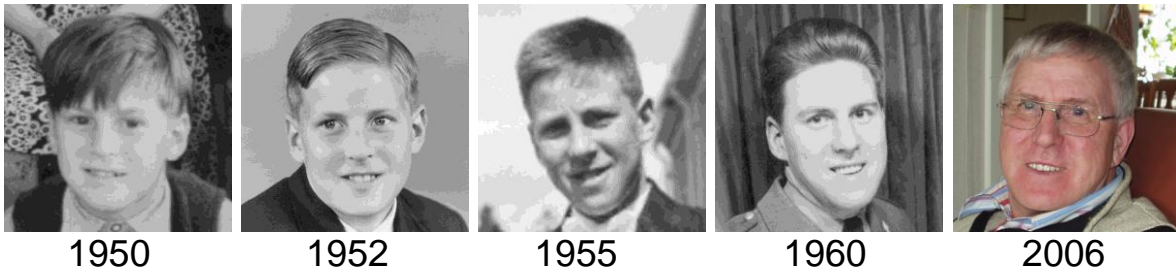

KRIBERGARE I FÖRSKINGRINGEN

Göte Andersson född 1940 Skolvägen 17, nedanför Riksbyggena

Vad hände sen ...

Jag kom till Kri-berg sommaren 1948. Flyttlasset gick från Hällfors på ´Fettisdan´ 1948, men jag fick bo kvar hos min mormor för att gå klart 1:a klass i småskolan i Fällfors. Pappa Hilmer hade börjat i gruvan redan hösten 1947.

Efter folkskolan gick jag den suveräna utbildningsformen ´Industriskolan´ på 3 år i samarbete med Bolidens Gruvaktiebolag. Man fick prova på allt möjligt, blev inte specialist på något, men lärde sig lite av varje av allting. Mekaniska, elektriska, bilverkstan, byggnadsavd, alla avdelningar på anrikningsverket och 3:e året under jord. Bergarbete med borrhning, sprängning och utlastning under 5 månader. Ort drivning och rumsbrytning. Gruvbyggnad, räsläggning, ventilationsarbeten, el och vattendragning. Reparation och service av bormaskiner på borrverkstan, slipning av borrhstål. Transport av malm och gråberg med lok och vagnar.

Under dessa 3 år hade vi teoretisk utbildning på Folkskolan under förmiddagarna och praktiserade på eftermiddagen. En tid jag inte vill vara utan. Den typen av utbildningsform skulle man praktisera idag.

Gjorde ´lumpen´ på LV7 i Luleå. Muckade på min 21-årsdag 15 juni. Efter en månads ledighet fick jag jobb igen åt Bolidenbolaget som Mekaniker den 10/7 1961. Tragiskt nog var jag med om en olyckshändelse den 2/10 samma år. Jag tillverkade förankringsbrickor som skulle användas i gruvan. Jag hade gjort över 2000 st när olyckan inträffade. Med en stor pelarbormmaskin höll jag just på att borra ett 22 mm hål i en bricka när handsken på vänster hand fastnade i den kraftiga borrhspånen och drog handen intill borren varvid armen rullade upp sig runt borren till dess borren stannade vid armbågen. Jag hade flera brott på underarmen och senan till tummen hade gått av och dragit sig upp mot armbågen. Jag var sjukskriven 16 månader. Armen blev så småningom bra igen efter en del operationer.

Oj då, det här blev väldigt detaljerat. Skall fatta mig kortare om vad som hänt mig under livet fram till min pension.

Gick en kurs för byggnadsritare 6 mån i Trollhättan 1963. Började sen rita åt AB Elementhus i Mockfjärd, Dalarna.

1965 gick jag på KTS i Katrineholm, men hoppade av när jag blev erbjuden jobb på en arkitektfirma i Eskilstuna, som tragiskt nog gick i konkurs i slutet av -66.

Sökte mig tillbaka till Bolidenbolaget, nu i Boliden och började där som kartritare på gruvmätningsavdelningen Januari 1967.

Samma år 1967 träffade jag min blivande fru Ingerth i Skellefteå.

Vi gifte oss 1970 och jag fick en bonusflicka, Isabell. Vi fick aldrig några egna barn tillsammans. Men vi har två barnbarn.

Under en treårsperiod runt 1970 arbetade jag tidvis med 'Stereofotogrametri'. Min chef Gunnar Mellner och jag samarbetade med detta projekt.

1971 flyttade vi in i vårt nya Huvudkontor i Boliden. Det var modernt då med kontorslandskap. Kontorsplanering blev en arbetsuppgift när det kom nya medarbetare och avdelningar omorganiserades. Det måste då ritas förslag på hur folk skulle sitta innan man började flytta möbler. Till en början fick man rita för hand, men sedan datorerna kom med cad-program blev det mycket lättare, snabbare och bättre.

1973 övertog jag fotolabbet efter Cyrus Burlin som gick i pension. Jag arbetade ett helt år på heltid som fotograf med olika fotouppdrag inom Boliden. Reprokamera fanns som klarade av A0-format av kartor och ritningar. En stor del av tiden gick till skalförändringar av ritningar. Mörkrum med goda arbetsmöjligheter fanns i labbet och en stor ateljé. Framkallade ofta film till krökmätningar för diamantborrhål.

Jag var även uppe med Bolidens eget flygplan och fotograferade industriområden och avfalls- dammar. Då använde jag en Hasselbladskamera. Dessa fotouppdrag var behäftade med en del tillstånd från försvaret. Man fick inte flygfotografera hur som helst. Polisen var tvungen vara med när filmerna framkallades. De förseglades och sändes till försvaret för godkännande.

1974 kom jag tillbaka till kartgruppen som var omorganiserad till en renodlad ritavdelning både för gruvkartor och prospekteringsritning. Där hade jag ett ganska stort projekt med upprättande av Vatten och Avloppskartor för Bolidens samhälle och industriområde.

Jag blev även inkopplad på prospekteringsens geokemiprovtagningar där jag arbetade med kartframställningen. Ritade även gruvkartor emellanåt.

Tisdagen den 30/5 1979 fick jag ett uppdrag som sedan skulle visa sig räcka till min pension. Det handlar om Borrdatabas. Bergmästaren för Norra Sverige hade begärt av Boliden att inkomma med speciella uppgifter om prospekteringsborrningarna. Uppgifterna var så komplicerade att ta fram så enda sättet visade sig vara att utnyttja den datateknik som just börjat användas på marknaden. All information vi hade skulle läggas in i databaser, för att sedan göra de sökningar som Bergmästaren ville ha.

1979 köpte Ingerth och jag en fastighet i Östanbäck. Där vi fortfarande bor.

Den 8/4 1999 Skriver direkt från min dagbok:

Idag omkring 11:45 fick jag besked av min chef Ann-Christine Pantze att Boliden AB erbjuder mig s.k. "Förtida Pension" fr.o.m första maj. Den 1 sept skulle det bli 45 år sen jag började arbeta åt Boliden första gången. Om jag inte accepterar att sluta nu så friställer dom en av de unga medarbetarna och det vore ju dumt. Jag ser verkligen fram emot att bli långledig.

I samband med att jag slutade mitt arbete åt Boliden Mineral, fick jag chansen att utöva en del fritidsaktiviteter som legat uppdämt. Dit hörde ett önskemål att göra en sammanställning av hur byn 'Östanbäck' såg ut vid Millenniumskiftet. Började fotografera fastigheterna på våren 1999. Med studiecirkel finns idag 2008, en fullrygg A4 med 364 sidor med 816 porträtt av Östanbäcksbor. En kompletterad CD på hela Pärmen ges ut varje Jul.

Måste sluta med att berätta att i somras höll mitt liv att sluta på ett dramatiskt sätt. Jag ramlade från nocken av vårt tvåvåningshus, 7 meter direkt på rygg på gräsmattan. Vi höll på att måla kåken. Kom undan otroligt billigt, 4 brutna revben och en handled. Är nu, 19/10 nästan fullt återställd.

Slutar mina memoarer med en hälsning till alla Kri-bergare som känt mig genom åren.

Göte Andersson
En glad pensionär